

Herb i flaga

HERB

Na tarczy hiszpańskiej w polu czerwonym: krzyż srebrny (biały) opleciony gałązką cierniową czarną na prawej flance, podwójnie wystrzępione pióro gęsie srebrne (białe) na lewej flance, rzeka falista srebrna (biała) w podstawie tarczy.

Krzyż srebrny (biały) opleciony gałązką cierniową czarną — znajdujący się na prawej flance — jest godłem zaczerpniętym z herbu zgromadzenia zakonnego sióstr Benedyktynek—Samarytanek Krzyża Chrystusowego, które 6 października 1931 r. zakupiły dawny majątek ziemski w Niegowie (historyczna i obecna parafia Zabrodzia). Obecnie ss. Benedyktynki—Samarytanki prowadzą domy pomocy społecznej w Niegowie i Fiszorze (wieś na terenie Gminy Zabrodzie). Nawiązanie do herbu Sióstr jest o tyle istotne, że ich działalność promieniuje nie tylko na teren całej gminy, ale i znacznie dalej. Założycielka zakonu, siostra Wincenta (Jadwiga Jaroszewska) będzie wkrótce beatyfikowana przez papieża Jana Pawła II w stolicy apostołskiej. Ze względu na to (zgodnie z zasadami heraldyki: upamiętniać wydarzenia i postaci istotne w historii społeczności,) w herbie Gminy Zabrodzie nie sposób pominąć ww. zgromadzenia zakonnego i jego działalności. Herb Samarytanek jest podzielony na trzy (niestety w sposób niestandardowy — w pas, przy czym dolne pole podzielono symetryczną linią pionową) i składa się z herbu rodziny Jaroszyńskich, herbu Piotrkowa (skąd pochodziła s. Wincenta) i z krzyża brązowego oplecionego czarnym cierniem na tle złotym, w pozycji pochylonej w heraldyczną prawą stronę (dla patrzącego lewą) o ok. 70 stopni w stosunku do pionu. Niestety herb ww. Zgromadzenia nie jest zgodny z obowiązującymi zasadami heraldyki, dlatego zastosowane w herbie Gminy Zabrodzie godło zostało poddane heraldyzacji: krzyż jest srebrny z cierniem czarnym.

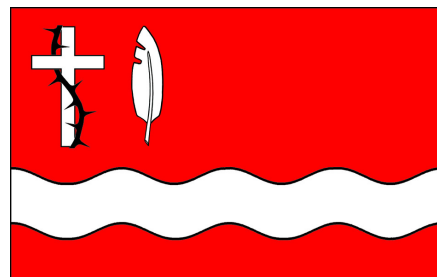

Pióro gęsie srebrne (białe) podwójnie wystrzępione — stylizowane na współczesne — jest bezpośrednim nawiązaniem do postaci Cypriana Kamila Norwida, jednego z najwybitniejszych polskich poetów, który urodził się na terenie Gminy Zabrodzie we wsi Laskowo—Głuchy 24 września 1821 roku. Poeta pierwsze cztery lata swego życia spędził w drewnianym dworze w Głuchach, a po śmierci matki w 1825 roku był wychowywany przez prababkę — miecznikową Hilarię Sobieską mieszkającą w Stachówce, a z kolei po jej śmierci przez krewnych matki — Zdzieborowskich mieszkających w Dębinkach (także w Gminie Zabrodzie).

Rzeka falista srebrna (biała) — nawiązuje do topografii Gminy Zabrodzie, której północno—zachodnia granica biegnie wzdłuż z linią rzeki Bug. Ponadto na terenie gminy przepływa mniejsza rzeka Fiszor ze swoimi trzema dopływami.

Tło tarczy czerwone — czerwień to podstawowy i prawdopodobnie najstarszy kolor heraldyczny . Według Władysława Kopalińskiego czerwień symbolizuje między innymi natchnienie i twórczość artystyczną . Jest tu jasne nawiązanie do osoby poety Cypriana Kamila Norwida. Poza tym Norwidowie pieczętowali się herbem Topór, którego opis jest następujący: „W polu czerwonym topór srebrny w lewo”. Herb Topór jest jednym z najstarszych (według niektórych heraldyków najstarszym) z polskich godła szlacheckich! Pierwsza średniowieczna pieczęć z herbem Topór pochodzi z końca XIII wieku. Dla podkreślenia swego dawnego pochodzenia znak ten był w dawnych wiekach nazywany Starzą.

FLAGA

Flagę Gminy Zabrodzie stanowi czerwony płat sukna o wymiarach 5:8, w którego dolnej części przebiega poziomo rzeka falista srebrna (biała). W górnej części flagi przy drzewcu znajdują się godła herbu Gminy Zabrodzie: krzyż srebrny (biały) opleciony gałązką cierniową czarną i podwójnie wystrzępione pióro gęsie srebrne (białe).